

Brüsszel, 2020. július 8.
(OR. en)

9463/20

Intézményközi referenciaszám:
2018/0216(COD)

AGRI 201
AGRILEG 78
AGRIFIN 56
AGRISTR 56
AGRIORG 50
CODEC 614
CADREFIN 153

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a Mezőgazdasági Különbizottság / a Tanács
Biz. dok. sz.:	9645/18 + COR 1 + ADD 1
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a közös agrárpolitika keretében a tagállamok által elkészítendő stratégiai tervhez (KAP-stratégiai terv) nyújtott, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott támogatásra vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről – Zöldítési struktúra

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a jövőbeli közös agrárpolitika zöldítési struktúrájáról szóló elnökségi háttéranyagot.

A Mezőgazdasági Különbizottság 2020. július 13-i ülésén a delegációk felkérést kapnak majd arra, hogy hagyják jóvá azokat a javasolt kérdéseket, amelyek a Mezőgazdasági és Halászati Tanács 2020. július 20-i ülésén tartandó miniszteri vita alapjául fognak szolgálni.

A 2020 utáni KAP részét képező zöldítési struktúra

Elnökségi háttéranyag

1. A **zöldítési struktúra** a 2020 utáni közös agrárpolitikára (KAP) vonatkozó bizottsági javaslat egyik központi eleme. A struktúra több alkotórészből áll, úgymint a feltételeesség (amely a zöldítést a jelenlegi KAP-ban szereplő kölcsönös megfeleltetéssel ötvözi), az új ökörendszerek, egy sor környezeti vonatkozású beavatkozás a II. pillér keretében, valamint néhány idevágó fogalommeghatározás (pl. támogatható hektár).
2. A zöldítési struktúra célja a jelenlegi időszakra vonatkozóanál magasabb **környezeti és éghajlati ambíciószintek** teljesítése. A tagállamok elvben a kezdetektől támogatták az ambíciószintek növelését, azzal a feltétellel, hogy ez nem jár túlzott mértékű adminisztratív teherrel, valamint hogy a KAP részére elegendő forrást biztosítanak e megerősített zöldítési célok megvalósításához.
3. A finn elnökség az említett ambiciózusabb célok elérését elősegítendő a környezeti és éghajlati vonatkozású kiadások tekintetében egy **egységes százalékos arányon alapuló megközelítésre** tett javaslatot, amely mindkét pillérből pénzügyi hozzájárulást vonna maga után. Az elképzelést a horvát elnökség tovább vizsgálta. Amint azonban az az elért eredményekről szóló jelentésből (8734/20) kiderül, a horvát elnökség végül a tagállamok egymástól jelentősen eltérő nézetei miatt úgy ítélte meg, hogy ez a megközelítés nem élvez kellő támogatottságot. Ennek ellenére a **mindkét pillérből nyújtott hozzájárulás** ötletét a delegációk a Mezőgazdasági Különbizottság július 6-i ülésén figyelemre érdemesnek tartották. Ez a szempont további mérlegelést igényelhet, csakúgy, mint az az átfogóbb kérdés, hogy uniós szinten miként biztosítható az ambíciók közös minimumszintje.

4. A jövőbeli KAP egyik új eleme, amely a tervek szerint aktívan hozzájárulna az ambíciószintek növeléséhez, az **ökorendszerek** bevezetése. Ezek olyan környezetvédelmi célokat szolgáló rendszerek, amelyeket az I. pillérből finanszíroznának, és mint ilyen, évenkénti kifizetésnek minősülnek. A Bizottság javaslata értelmében a tagállamok számára kötelezővé kell tenni e rendszerek alkalmazását, a mezőgazdasági termelők részére azonban meg kell hagyni az önkéntes igénybevétel lehetőségét. A Mezőgazdasági Különbizottság július 6-i ülésén több delegáció is támogatta az ökorendszerek elképzelését, a tagállamok általi kötelező, illetve önkéntes alkalmazásról ugyanakkor továbbra is megoszlottak a vélemények. Az önkéntes megközelítést támogatók azzal érveltek, hogy mivel az ökorendszerek új eszköznek minősülnek, nehéz megjósolni, mennyiben vennék azokat igénybe a mezőgazdasági termelők, ezért hangsúlyozták, hogy fokozottabb pénzügyi rugalmasságra lenne szükség.
5. „A KAP-reform és a zöld megállapodás közötti összefüggések elemzése” című, 2020. májusban közzétett szolgálati munkadokumentumában (8228/20) a Bizottság azt javasolta, hogy az I. pilléren belül különítsenek el forrásokat az ökorendszerekre. A Mezőgazdasági Különbizottság július 6-i ülésén a delegációk eltérő véleménnyel voltak erről a lehetőségről; néhányan támogatták, többekben azonban kétségek és kérdések merültek fel, különösen a források elvesztésének kockázata miatt. Több tagállam rámutatott, hogy kellő **pénzügyi rugalmasság** hiányában a rendelkezésre álló források elvesztését eredményezné, ha nem vennék elegendően igénybe ezeket az eszközöket.
6. Az elnökség meglátása szerint a források környezeti és éghajlati vonatkozású kiadásokra való elkülönítése a zöldítési struktúrával kapcsolatos vita egyik legfőbb lezáratlan kérdése. Az ökorendszerek céljára történő forráselkülönítés több **gyakorlati kérdést** is felvet, így például azt, hogy miként oldható meg a fel nem használt források problémája. Mindemellett az említett források ilyen elkülönített kezelésének tervezése és végrehajtása során bizonyos mértékű rugalmasságra lehet szükség.

7. A Mezőgazdasági és Halászati Tanács 2020. július 20-i ülésén folytatott megbeszélések során elsősorban az ökorendszerek céljára történő forráselkülönítés kérdését, valamint a rugalmasság szükségességét és a már meghatározott problémák lehetséges megoldásait kell tisztázni. Ezt elősegítendő, az elnökség az alábbi kérdéseket javasolja:

- a) Melyek azok a tervezést és a végrehajtást érintő rugalmassági intézkedések, amelyeket szükségesnek tart ahhoz, hogy támogatni tudja az ökorendszerek céljára történő, egységes uniós szintű forráselkülönítést?
- b) Melyek azok a kritériumok, amelyeket döntő fontosságúnak tart a lehetséges uniós szintű forráselkülönítés mértékének meghatározása során?

8. A horvát elnökség az elért eredményekről szóló jelentésében a zöldítési struktúra második elemeként kiemelte a feltételelességi rendszeren belül a nem termelési célú földterületek minimálisan előírt arányának (GAEC 9) kérdését. Az elnökség megbeszélést kíván folytatni a témáról, ezért az alábbi kérdést javasolja a tanácsi vitára:

- c) Ön szerint célszerű lenne-e a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozó 9. sz. előírásban (GAEC 9) meghatározni a nem termelési célú területek és elemek egységes, uniós szintű minimális arányát? Ha igen, milyen százalékos arányt kellene előírni? Továbbá a termelési célú területeket is bele kellene-e számítani ebbe a százalékos arányba?